

Šaty sklouznou ze tvejch zad úplně nahá vběhneš do řeky
nikdo z nás nevnímá noční chlad zahřejou nás vzájemný dotečky.
A jasnej úplněk svítí dál, luštíme spolu jeho signál
noční obloha hoří jak líh, záblesky světů dávno vyhaslých.
Unikáš vzhůru ke hvězdám i když ležíš na dosah vedle mě
snad ani nejsem, sám sobě se zdámpropadám se hluboko do země.
A jasné planety svítěj dál luštíme spolu jejich signál
a noční nebesa hořej jak líh záblesky galaxií dávno vyhaslých.
Stržen vírem událostí, na pokraji šílenství
vstřebávám tvou energii, tahleta noc je věčná.
Spocení těla křehnou únavou mlhavý stíny padaj na řeku
jasná noci vysoko nad hlavou jasná noci hluboko v člověku.
A noční obloha hoří jak líh záblesky věčnejch ohňů dávno vyhaslých
jasné planety z kterejch číší mráz zapadnou, zhasnou, v tobě, v
e mně, v nás.